

GLASUL EVANGHELIEI

Organ al Comunității Baptiste Române Alba-Iulia

ABONAMENT:
30 Lei pe an

Apere în fiecare lună

INCĂ O STELUȚĂ

Unii vor zice, încă o revistă! Alții vor zice, încă un glas, printre celea multe cari mai sunt, la ce folos sau la ce bun atâtea reviste; ori nu erau destule? . . .

Noi zicem, da, încă o revistă, încă un glas, ba mai mult încă o steluță mică, pe firmamentul (bolta cerului) Evangheliei.

Este adevărat că sunt destule reviste printre noi, chiar de caracter moral creștinesc; însă precum și pe cerul nostru, sunt deosebite stele, cari nu se aseamănă una cu alta nici în strălucire nici în direcția mersului; căci una este strălucirea soarelui și alta este a lunii, alta este a luciferilor și alta este a stelelor, — altul este mărimea și altul este compusă una și cu alta.

Pe cerul Evanghelic al Nou-Testamentului, au fost stele cu deosebită strălucire. Dacă am lua pe cei doi Christos, Triumf apostolic, pe Petru și pe Pavel, sau pe același cer,

erau luminați de aceeași soare, (Christos) dar a fost deosebire mare între unul și celalalt. Unul a vestit Cuvântul, printre cei mai de jos, a fost predicatorul poporului; pecând celalalt, a fost îndreptat către înțelepții Elini (Greci) și către falnicii (vitejii) Romani și a putut predica Evanghelia și regilor, fiind puternic în cuvânt.

Tot așa este și cu revistele, — este mare deosebire între unele și altele; atât în mărime cât și în conținut (materie) în lucire și în direcție.

„Glasul Evangheliei“ micuța noastră revistă, nu se va lua la întrecere cu celealalte surori al ei, mai mari, ci va fi bucuroasă dacă va putea servi cu glasul ei, cauzei sfinte, în cercul ei de activitate, răspunzând chemării sale, de-a striga în locul lui Christos.

Menirea ei este: de-a face serviciul unui misionar, care aduce „Glasul Evangheliei“ tuturoara, va sta de vorbă cu fiecare, va aduce totfelul

de știri bune; fiind a tuturor, se pot feli de ea toți, va vorbi predicărilor, laicilor, (mirenilor) societăților femeilor, tinerilor și bătrânilor. Toți vor avea dreptul a-și spune dorința sau a raporta activitatea lor, precum și a pune oricel de întrebări de natură morală creștină ect. ect.

Cu nedejde că Dumnezeu va Binecuvânta, acest început, și că vom avea spriginul tuturor celor ce vor citi aceasta revistă; pornim,

cu Dumnezeu înainte!

P. Boșorogan.

Trad. de P. B.

COMOARA UCIGAȘE

Odată o albină gășind un vas plin cu miere, tot pluti în jurul vasului; amețită fiind de fericire, că acuma a gășit un mare belșug, fără nicio oboseală, în bucuria-i fără marjini, căzu în vas, dar înloc ca să se poată îndopa din comoara gășită, se afundă și după puțină vreme muri înecat în miere.

Așa merge cu fericirea vremelnică, așa cu belșugul bunurilor acestei lumi; așa cu onoare și mândrie, dupăcari lumea aleargă cu mare nesaț.

Atât timp este fericită albina, cât timp își culege hrana ei zburând din florică n florică și prin munca ei obositoare, își adună cu sânguință atâtă miere; că are îndeajuns peste

întreaga iarnă, până iarăș vine timpul astrângerii. Când însă ajunge la așa belșug, ca cea din vorbă, cade în cursa lăcomiei și aceasta o nimește.

La fel se întâmplă și cu omul... Pânăcând își câștigă pâinea lui de toate zilele, întru sudoarea feței sale, hrânindu-se din munca lui, este credincios, este umilit, și înalță rugăciuni de mulțumire, este vesel și din ceiace Dumnezeu i-a dat, prin muncă dreaptă, el bucuros face parte și celui ce este în lipsă, din puținul lui, el ajută și lucrările lui Dumnezeu, ba mai are și momente în care spune că n'ar schimba soarta lui, cu a multora mai bogați.

Dacă însă omului îi vine pe neașteptate, o bogăție mare; își face din aceasta o treaptă de înălțare spre pierzare, sau cade de-a dreptul și se prinde în cursa acestei comori, ca albina înecat în comoara ucigașe.

Cu privire la aceasta păsăruică, (lăcomia după astfel de deșertăciuni) Sfântul apostol Pavel ne spune: Ceice vor să se îmbogățească, din potrivă, cad în ispită, în laț și în multe poftenebunești și vătămătoare, cari c fundă pe oameni în prăpăd și zare. I. Tim. 6, 9.

Oh! Dumnezeuul meu, lasă c pot câștiga pâinea de toat tuturor ismuncind cu sânguință, și departe, ca în celealalte... Fi Tu, mai departe așa voi fi afară de David îndărăpt: început, eternă (ve-

Gânduri de Crăciun

P. BOȘOROGAN

Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața vecinică. Ioan, 3, 16.

Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Gal. 4, 4—5.

Și Cuvântul S'a făcut trup, și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl. — Ioan, 1, 14.

Și fără îndoială, mare este taina evlaviei . . . Celce a fost arătat în trup, a fost dovedit neprihănit în Duhul, a fost văzut de îngeri, a fost propovăduit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost înălțat în slavă. I. Tim. 3, 16.

Dacă cercetăm cu băgare de seamă aceastea 4 cuvinte de aur, observăm că fiecare verset luat singur; ar putea servi de o predică puternică, care avea subiectul . . . Dragostea Lui Dumnezeu, Răscumpărarea (Mântuirea) prin Christos, Eliberarea De Lege, Împlinirea Tuturor Scrip- turilor prin Christos, Revelațiunea (De- clararea) lui Dumnezeu) În Isus Christos, Fiul (biruința) Lui Dumnezeu, Lumii și asupra

morții. Din mila lui Dumnezeu, am mai ajuns încăodată aceste zile; în cari se vorbește mult despre **Năsterea**, mai bine zis, **Venirea Domnului Isus Christos** pe pământ. Am ajuns încăodată Crăciunul, noi suntem mai bătrâni, cu un an, mai aproape de vecinicie . . . Mulți, cari la crăciunul trecut au fost în seara crăciunului, în mijlocul familiei lor, cu toți s'au bucurat și poate au și cântat din frumoasele cântări ale crăciunului, astăzi nu mai sunt! Unde vor fi oare? . . . Ce mare întrebare! . . . Mulți cari în anul trecut au serbat seara de crăciun, împreună cu cei iubiți ai lor, cari acuma nu mai sunt; în acest an, când vor fi în bucuria sărbătorii; căci la crăciun, fie la casa bogatului în mijlocul satului, fie la capul satului în casa săracului, ori unde, este mare bucurie, cei cari nu sunt cu toți, își vor aduce aminte; poate nu fără de un suspin, că cineva lipsește. Să nu uităm însă, că la anul viitor, tot asemenea va fi. Pentru mulți va fi acest crăciun, ultimul. Da, da, noi suntem numai călători pe acest pământ, și toți mergem spre o alta viață; care se începe dincolo de mormânt. **Pe acest pământ nu este nimica vecinic, nici viața, nici moartea. Dincolo, sunt vecieicile. Acolo sunt și viața și moartea vecinică. Dacă dorim viața**

vecinică, să credem în Domnul Isus, dacă vom scăpare din moartea vecinică să-L primim pre El, căci numai El ne va putea face liberi. Da, Crăciunul întotdeauna ne spune tuturora, că suntem mai aproape de mormânt cu un an și că, Fiul Lui Dumnezeu a venit din cer și S'a născut pentru noi, pe acest pământ. Știm cu toți istoria nașteri Sale, crăciunul ne-o spune cu deamăruntul, știm și aceea că El a chemat pe toți la Sine, ca să-I mântuiască de păcate, să Le scape sufletele din pierzare și să le dea viața vecinică. Acesta este scopul venirii Sale pe pământ, dar nu toți voesc a crede aceasta, nu toți vreau să vină la El. Iar celor ce au crezut, le-a dat dreptul de ase numii fii lui Dumnezeu și frații Lui. Isus Christos are trei feluri de venituri, pentru toți oamenii; prima nu ne va folosi nimica, și a treia ne va fi înfiorătoare, dacă nu ne vom face părtași în cea dea doua. Întăia venire, Crăciunul ne-o dovedește îndeajuns, a doua, se face zilnic; glasul trimișilor lui

Dumnezeu, mereu strigă și îndeamnă pe oameni, ca să primească pe Isus în inimile lor: II. Corint 5, 20. Iar Fiul Lui Dumnezeu, așteaptă demult la fiecare inimă, ca să-I deschidă: Apocalips 3, 20. Iar a treia, va fi când va veni ca judecător: Matei 16, 27; cap 25. 31, 32—34, 41, 46. Da a treia venire a Lui, va fi înfricoșătoare; Apoc. 1, 7. Să primim deci cu bucurie, a doua Sa venire, să-I dăm loc în inima noastră, să-I deschidem degrabă, ca să între la noi. O, de ar da oamenii loc, pentru nașterea Lui Christos în inimile lor!

El le-ar aduce pace sfântă, și n'ar mai fi atâta vrajbă și ură, ar fi mai puține judecăți, închisori, case de nebuni, spitaturi și chiar războaie; căci acestea toate, vin numai deacolo, că oamenii nu-l au pe Isus Christos născut în inima lor. Toți cari vor primii pe acest Fiu De Dumnezeu, El le va aduce fericirea care nu se va Lua dela ei niciodată.

Mărire Lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Nașterea Lui Christos.

Noi nu putem asculta îndeajuns, aceasta veche istorie a nașterii lui Christos; care începe cu Cesarul August și se sfârșește cu câmpul Betlehemului acoperit de îngeri. — Ce fel de valuri de căldură binefăcătoare, și de bucurie nespūsă, ce

fel de simțuri gânditoare, cu aceasta istorie!

Insă aceasta istorie, a tu toriilor, se întinde mai d până la Cesarul August și ca până la regele ea este fără de

cinică). Pavel scrie: În „El Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, dupăce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Christos, după bunapläcere a voiei Sale“. Dumnezeu, Christos și noi oamenii; așa s'a început. ceiace acolo în Betlehem s'a descoperit și deatunci de mii de ori a umplut de fericire omenirea. Ori unde vom privii, sus la capitolul (palatul cesarului) Romei, sau jos la peștera scundă din Betlehem, în toate sunt gândirile înțelepciunii și dragostei lui Dumnezeu ascunse. Puternicul Cezar August, care o vreme întreagă a fost numit cu acest nume de puternic, pentru Isus, nu este prea mare, el este silit a da ajutor, fără voie și fără știre, numai ca să fie născut în Betlehem, acela, care Era, — mai dinainte de întemeierea lumii. Și micul Betlehem, pentru Isus nu este prea mic; el este silit a-l servii, tot fără știre și fără voie de-a fi punctul central al lumii. Totul și toate stau gata de-a-l servii și îngerii și păstorii peștera și steaua, pentru El erau. Nici Betlehemul nici peștera, nu erau ceva mare, cel dintâi un sat mic, cel din urmă, un grajd, o peșteră, unde oamenii adăposteau vitele. Inșă ce este mic și ascuns în ochii multora, înaintea lui Dumnezeu este de valoare și la vremea potrivită face cunoscut tuturor, mărindu-Să prin cele mici. Dacă pri-

vim la Cezar August, cât se înalță și cât este de puternic el, în marele oraș Roma pe atâta este de înjosit și de umilit pruncul Isus, în cetatea lui David. Inșă patrusprezece ani mai târziu pe patul de moarte, Cezar August își arangează părul, privind-se în oglindă, se împodbește ca un comediant și întreabă pe cei din jurul lui, că jucatu-șia bine rolul ce-a avut în viață? Viața lui a fost o comedie (piesă de teatru).

Pecând el obosit depunea, sceptorul său din mână, copilul Isus apuca în taină, sceptorul de domnie a lumii întregi; și-l ține în mână Sa, până va pune pe dușmanii Săi, la așternutul picioarelor Sale. Viața lui n'a fost o comedie, ci lucru, osteneală și luptă, podoaba lui în năzuință, o coroană de spini și asudori de sânge. Și încă și un triumfător, care sirigă: S'a sfârșit! El a triumfat peste toate forțele nedumnezeiești. Creatorul singur devine creațiune, pentruca pe noi să ne răscumpere. Sărmanul pământ blestemat, a devenit iarăși curtea paradisului. Heruvimul nu mai stă la poarta întrării. Ca un bun amic pășește îngerul Domnului, spre oamenii cuprinși de frică: „Nu vă temeți! Iată, eu vă vestesc o bucurie mare!“ „Astăzi vi s'a născut un Mîntuitor!“ O bucurie este cu atât mai mare, cu cât este așteptată mai mult: aceasta zi, a fost înșă așteptată, patru mii de ani. O bucurie este cu atât mai mare, cu cât pri-

legiul ei este mai sublim; aicia însă este cel mai sublim prilej din lume: Dumnezeu descoperit prin întrupare. O bucurie este cu atât mai mare, cu cât ține mai mult: durata acestei bucurii, a trecut peste nouăsprezece sute de ani. Tot mai mulți oameni, genuri și limbi au îmbrățișat-o, și odată toate popoarele o vor poseda (avea). Înțelepții din răsărit și regii din apus, vin și-și apleacă genunchii înaintea pruncului în peșteră. Sărbătorile lumii dispar. Așa a zis unul: „Ceiace dispore, nu-i ceva bun; ce nu este vecinic nu-i sărbătoare.“

Aicia este sărbătoare, celce posedă pruncul în peșteră, cel ce primește pe Isus în inima sa, acela are viața vecinică. Toate sărbătorile pot dispore, viața întreagă își poate pierde toată lucirea-i prietenoasă; nașterea Domnului este a aceluia care crede în El, renăscându-se în el o viață nouă de sus. Acela „Astăzi“ rămâne, și dacă tot ce se zice despre ieri se va sfârâma.

„Vouă vi s'a născut astăzi Mântuitorul.“

Trad. după Der Sbt.
de P. Boșorogan.

Cugetări de anul nou

Incă un an încheiat, suntem mai aproape de vecinicie: treisuteșasezecișicinci de pași . . . zile, au remas în urma noastră. Sunetul anului vechiu se stinge, doar mai pâlpaie ca o luminare, ce-și trăește ultimele momente. In seara de 31 Decemvrie, la ora 12: se stinge viața unui an bătrân, obosit și îngreunat de povara tuturor cari au treit în zilele lui, în urma lui rămâne un adânc oftat. . . ! In aceasta seară, dacă noi însine, sau altcineva . . . ar ridica vâlul ce acopere cutele (dungile) acestui an, care se stinge; ce grele momente ar fi. pentru cei mai mulți . . . foarte mulți s'ar rușina, văzându-și descoperită goliciunea vieți lor, din anul care moare; și spre bucuria celor ce

s'ar rușina, duce cu el în mormânt goliciunea rușinoasă a vieți lor. Ar fi însă și dintre cei ce nu s'ar rușina, chiar dacă nu om, ar cerceta viața lor, ci chiar Acela, care a cercetat viața lui Iovu, și a găsit-o plăcută înaintea lui. De trei ori este înfățișată cercetarea vieți, oamenilor înaintea Domnului Isus; în două cazuri, Domnul face descoperirea, în al treilea, oamenii: Ev. Marcu 10: 11—21. vezi cum certează Domn, și ce rezultat bun . . . ! Vezi ~~vezi~~ 19. condițiunile moștenirii vieți vecinice, cercetate de Domnul? Cel urât, și nevinovat, nu se teme, și rămâne mut când este cercetat (Mat. 22, 11. 12) ci plin de curie, spune că acestea toate s'a păzit din tine-

rejă. El a spus un mare adevăr, do-
vada este că Domnul S'a uitat la el
și l-a iubit. Ii mai lipse doar, una.
Dar nu așa afost la celealalte două :
Ioan 4, 17—19. Vezi și compară
(asemenează) vers 17, cu 19. La pri-
ma descoperire, încearcă a-și ascun-
de viața păcătoasă ; dar văzându-se
decoperită de Domnul, ÎL întreabă
despre felul cum să se roage, apoi
merge și chiamă pe oameni la Isus.
Când păcătosul ajunge în fața lui
Isus, de-a venit de voie bună, de-a
venit de silă, Domnul îi arată numai
starea în care se află, și soarta ce
l'ar aștepta ; dar nu-l mai osândește,
ci îi scapă viața : Ioan 8, 7, 11, dar
îi spune „Să nu mai păcătuești“.
Câți vor fi cari vor zice, (se poate
chiar acuma când cetesc acestea rân-
duri) cât este de bine, că nimenea
nu-mi poate, sau nu-mi știe ridica
vălul vieții mele . . . Dar să nu uităm,
că dacă putem ascunde păcatele nos-
tre de oameni nu le vom putea as-
cunde de Dumnezeu, vezi Mat. 22.
11. Dar iată că, în acestea momente,
am mers cam departe, anul vechiu
s'a dus ; și altul apare nou și tânăr,
pe cel vechiu îl știm sau l-am și
uitat ; pe cele nou nu-l cunoaștem, nu
știm cum va fi, pacinic sau mai în-
vrăjbit ; toate acestea ne sunt ne-
cunoscute. Căci anul cel nou, încă
nu este scris, et, nici el nu ne spune ni-
ce știri, că ce ascunde în cu-
mă înăuntrul său însă să sperăm că
va fi mai favorabil. In rugăciunile
va fi mai favorabil.

noastre să cerem dela Dumnezeu,
pe pământ *Pace și între oameni bu-
năînvoire!* Iubite frate și soră, fă-ți
dară socoata, cum închei acest an
și cu ce plan vrei să începi pe cel
nou? Esti tu mulțumit cum ai servit
Domnului în anul 1930? Dar Dom-
nul???? Tot în acel aluat vrei să-l
servești și în 1931, ori ai de gând
ca să-l servești cu totul reînoit?
Reînoit, nu îmbunătățit, ci reînoit.
*Scritorul acestor rânduri. vă dorește
la toți „Anul nou fericit.“*

Pavel Boșorogan,
președinte.

Citiți Glasul Evangheliei

Cea mai bună numire acestei re-
viste, este cel arătat mai sus.

Revista noastră poate să străbată
toate unghiurile județelor, peste cari
se estinde Comunitatea Alba-Iulia. In
câteva rânduri, voi arăta însemnă-
tatea titlului și importanța acestei
reviste. Glasul Evangheliei, aduce
totfelul de știri bune, din interiorul
(lăuntru) Comunității, precum și din
alte părți. El aduce învățăturile de
lipsă pentru oricare suflet renăscut
și chiamă pe cei păcătoși la Isus
Christos. Revista aceasta are de scop
Evanghelia ; a cărui glas este și nu
se va ocupa cu altfel de material
strein de viața morală creștină. Nu
are scopul de-a concura pe alte re-
viste de felul ei, ci de-e conlucra

împreună, în spiritul Evangheliei. Noi credem că chemarea Comunității noastre nu este numai de-a înregistra pe membri și a ține administrația față de autorități, ci cu mult mai înaltă chemare are; de-a lucra la răspândirea Evangheliei și la edificarea bisericilor, prin toate mijloacele cari ni-le dă Domnul nouă prin glasul Său. O comunitate sau biserică, niciodată nu va putea progresa, numai prin lucrări de administrație, ci vor progresa, prin totfelul de lucrări misionare, fie verbal, faptic sau prin scris, izvorând din glasul Sfânt al Evangheliei. Aceasta revistă este și un misionar, care intră în casa fiecărui abonată, odată pe lună cu mesajul (misiunea) ei Evanghelică. Și cine n'ar dori pe acest misionar? Care costă numai 30 Lei pe un an. El va fi amicul tău, învățătorul și informatorul tău. Pe care primește-l, abonează-l, păstrează-l și ajută-l ca să crească și să se răspândească printre toți.

Ilie Mârza.

Dacă vrei să faci un bine

de Pavel Boșorogan.

*Dacă vrei să faci un bine
Pentru altul ori pentru tine,
Nu stau mult pe gânduri, când
Binele-i un lucru sfânt.*

*Dacă vrei să faci un bine
la ascultă acum la mine,*

*Binele nu este numai
Când la săraci un ban le dai,
Banu-i bun ca să-și ia pâine
Dar la suflet, ce-i rămâne?*

*Dacă vrei să faci un bine
Să mă crează ori și cine,
Că sufletul încă mănâncă;
Dar ... cum e scris ... mănăncare
[sfântă.*

*Dacă vrei să faci un bine
Nu lăsa de azi pe mâine.
Și acum lasă-mă să-ți spun,
Glasul Evangheliei e bun
Sufletul el îl hrănește,
Doamne! Dă-i să poată crește.*

*Glasul e micuț, acuma
Dar ne vine 'ntoată luna.
Dacă vrei să faci un bine,
Abonează-l pentru tine.*

*Iar de vrei să faci o cinste
Unui amic ce îl iubești.
Abonează-i și lui „Glasul”
Dar nu uita să-l și plătești.*

*Costul nu este prea mare
Pe un an treizeci de lei,
Poți să zici că-i prețul mare?
Când îl cer chiar și femeii!*

*Chiar dacă mai ai reviste
Farul, Glasul sau Lumina,
Fă cum poți, că-s vremuri triste,
Și e scumpă azi lumina.*

*De nu ai treizeci de odată,
Ca să dai pe anul 'ntreg;*

nu va da ocaziune ca să fie hulit din partea lui serviciul Sfânt la care este chemat.

Un astfel de certificat, de conduită (bunăpurtare) prezintă Pavel lui Filimon (Filimon I. și Ioan lui Gaiu (3 Ioan 1—8).

„La cercetarea Calificației, (capacității) celui care avea să fie ca „Bătrân, se ținea în seamă, nu timpul bătrâneții firească, ci timpul lucrării Duhului Sfânt, ce se manifesta prin lucrarea lui.

Cuvântul Grecesc „presbyteros“ însemnează bătrân sau cel mai bătrân. Aceasta însă să nu fie înțeles, că viața în biserică trebuie să fie condusă de către cel mai bătrân în zile. Căci atunci Timotei n'ar fi putut fi un „Bătrân“ Pavel scrie lui Timotei: Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețea: ci fi o pildă pentru credincioși: în vorbire, în putere, în dragoste, în credință, în curăție. I. Tim. 4, 12. Timotei era în etate cam de 25 ani, pecând Pavel conform Faptele 16, 1—3 (în anul 49 de cr.) l-a luat împreună lucrător cu el.

Este deci, evident, că pentru bătrânețe sa nu putea fi Timotei numit între „Bătrâni“ altminterinea nu ar fi fost la loc, sfatul dat de Pavel.

Aceasta dovedește și experiența (pășania); că uneori frați tineri, cari prin înaintarea lor lăuntrică, au cu mult mai corespunzătoare capacitatea pentru slujba de „Bătrâni“, decât uni

frați mai bătrâni, cari în desvoltarea omului din lăuntru sunt rămași i'napoi.

La slujba de „Bătrân“ nu intră în rândul cel dintâi, bătrâneța firească, ci înarmarea din lăuntru și chemarea dela Dumnezeu.

— Va urma. —

Chemarea „Bătrânilor“ slujba la care sunt chemați.

Glusul Evangheliei.

*Revista noastră poartă,
Un nume falnic și frumos,
Ea vine 'n lună odată
Și ne aduce Glasul lui Christos.*

*Glusul lui Christos este Evanghelia,
In ea învață creștinul
Cu întreagă familia.*

*Ea ne mai împarte vești din Co-
[munitatea
Și ne mai arată, pe cei ce dăruiesc,
Din a lor putere pe Tatăl ceresc.*

*Fraților: de-acuma pe gând să nu
mai stăm
Ci unul ca unul cu toți s'o abonăm
Eu îi doresc, un bun început,
Iar pe frați îi rog, s'o iubesc!*

Cristea C,

**Glusul Evangheliei, d
turor cetitorilor săi.
An Nou fericit.**

Voiești a face un bine?

Acum este timpul oportun (potrivit), ca să faci celor ce-i iubești, un dar. Abonează, pentru amicii tăi revista „Glasul Evangheliei“ care va aduce toffelul de învățături bune, atât pentru adevărații creștini, cât și pentru cei ce voiesc să devie creștini; doar bine ști, că Evanghelia zice că: nu tot cel ce-Mizice Doamne, Doamne! va intra în Impărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Nu uita, că o revistă bună, este ca un bun predicator, care vine în fiecare lună și totdeauna aduce ceva nou; partea cea mai mare cu care se va ocupa revista noastră, va fi educația morală a poporului lui Dumnezeu.

Suprasolviri pentru revista „Glasul Evangheliei“ au dat suprasolviri (ajutor pe deasupra) următorii: Popa Aron, S-tă-Mărie 100 lei, Florea Ioan, Lupeni 100 lei, Vârvara Gheorghe, Găureni 70 lei, Bogdan Andreiu, Simeria 50 lei, Faur Alexandru, Cârjiț 100 lei, Manea Dionisie, Târnăvița 100 lei, Opruța Victor, Ampoița 40 lei, Petru, Găureni 40 lei, Ionica Imbru 30 lei, Ciurea Ioan 100 lei, Lupescu Eva, Lupeni 100 lei, Simion, Rechitova 100 lei, Marten, Lupeni 5 lei.

Circulară.

Prin aceasta sunt rugate toate bisericile, din raionul Comunității Alba-Iulia ca fiecare biserică să aboneze revista noastră „Glasul Evangheliei“ oficios, prin conducătorii lor. Asemenea sunt rugate, toate societățile culturale din biserici, ca să ne ajute întru susținerea acestei reviste, cu aceia că vor abona și ele câte un număr; societățile femeilor, a școalei Dum. și a tineretului.

P. Boșorogan, președinte.

Aviz.

Comunitatea Bis. Alba-Iulia, face cunoscut tuturor fraților aparținători, că în cursul lunilor de iarnă, Ianuarie și Februarie, va arangea cursuri biblice; în 5 regiuni: Lupeni, Va lea-Dâlgi, Simeria (jud. Hunedoara), Pâclișa, jud. Alba și Ohaba, jud. Târnava Mică. Cursurile vor fi predate de fr. Ioan Socaciu, directorul seminarului baptist din țară. Timpul începerii va fi avizat, la vreme. La cursuri sunt obligați a lua parte toți predicatorii, diaconii, evangheliștii, conducătorii bisericilor, ai școlilor Duminecale ect. ect. precum și toți frați membri, sunt invitați a lua parte în număr cât mai mare. Cursul va dura în fiecare loc 8—10 zile.

P. Boșorogan, președinte.

*Mai presus de 'nțelepciunea multor omeni, se cuvine
Să vă spun că se ridică înțeleptele albine:*

*Ele știu de mii de veacuri, că: **unirea, e putere;**
De n'ar fi știut aceasta, n'ar fi azi pe lume miere.*

Vasile Militaru.

Aviz.

Tuturor Bisericilor și fraților din Comunitatea Bis. Alba-Iulia. Pe aceasta cale aducem la cunoștința frați-ască că: la ședința Comunității din 7 Noemvrie a. c. s'a hotărât și aprobat înființarea unei reviste oficioase în Comunitatea noastră. Despre numirea ei, a fost mai multe păreri, în cele din urmă, au rămas două numiri cari au fost recomandate: I. Razele Evangheliei, II. Glasul Evangheliei, aflându-se mai potrivit cel din urmă a rămas numirea de Glasul Evangheliei. Din cauza ca să poată fi abonată de către toți frații, a fost hotărât de către comitetul Comunității, ca prețul abonamentului să fie numai de 30 lei pe un an. Și avânduse în vedere că noi mai avem în țară și revista Uniunii, Farul Mântuirii, pe care suntem datori încă a-l sprigini cu toții, s'a hotărât ca prețul la revista noastră să se plătească și în trei rate, de câte 10 lei. Decare sumă se va îngriji fiecare conducător de biserică, ca să fie achitată cum va fi posibil. Fiind prețul așa de mic,

rugăm, ca toți frați să o aboneze, căci numai așa o putem susține.

P. Boșorogan, președinte.

Aviz.

La stăruința mai multor frați, ca să tipărim revista noastră cât mai îngrabă, ne-am hotărât ca să scoatem primul număr, pe crăciun. Acest număr însă nu face parte din abonamentul anului 1931; ci este suplimentar, deaceia apare și într'o formă mai mare. Acest număr va fi vândut în fiecare biserică, cu un preț benevol, fiecare să dea cât voește; ca să putem acoperi spesele, ce avem cu tipărirea acestui număr. Credem că vor zice mulți, că ar fi bine ca să apară întotdeauna în așa formă (mărimea) cum este acest număr. Aceasta se va putea; însă numai în cazul când ne vor sprigini absolut toți binevoitorii nostri. A cum am arătat în circulară. Revistă poate abona prin fiecare biserică sau direct la Comunitatea Bisericească, Alba-Iulia, Str. Banilor, nr. 54.

P. Boșorogan